

carta a l'orquestra Pla-Pey, per a amenitzar la festa que s'havia de celebrar la revetlla de Sant Joan. Quan faltaven pocs dies, foren retornades les fulles de contracta sense firmar i dient que ho havien deixat córrer, que no farien la festa. Per mitjà de la Federació fou curada la denúncia al Jurat Mixte i s'encarregà de la representació de la Pla-Pey, el secretari general de la mateixa, senyor Valero, qui va obtenir, amb justícia, que el dia 29 de desembre de l'any passat, el tribunal del Jurat Mixte fallés a favor de la Pla-Pey, condemnant el Centre de Dependents del Comerç i de l'Indústria de Sabadell a pagar la quantitat de 250 pessetes com indemnització per incompliment de contracte.

Hem detallat i explicat aquests fets fent ressortir l'apoi prestat —com és el seu deure— per la Federació i en una forma més extensa del que era el nostre propòsit, per a sortir al pas d'aquells esperits malcontents i murmuredors de tot, que, amb bona o mala fe, diuen que la Federació no serveix per res.

La Federació, com tota cosa humana, i això ja és vellíssim de tant dir-se, no és perfecta. La Federació té defectes; no hem d'ésser nosaltres qui els hem de negar; fins, si es vol, d'un temps ençà no usa d'aquella energia necessària perquè tothom es comporti en la forma com deu haver-ho de fer. Més, amb tot i aquests defectes, hem de volguer veure, hem de volguer entendre i hem de volguer comprendre que la Federació és el lligam que ha creat la unitat de l'element musical de Catalunya, donant-li un estat de consciència i obligant a complir unes bases de treball i unes tarifes de preus.

La Federació ha estat l'arma també per mitjà de la qual s'han obtingut totes les millores que avui regeixen, elevant i dignificant l'exercici de la nostra professió. Si la Federació en aquests moments passa per una crisi produïda pel

moliu principal, entre molts, de l'entronització de la música mecànica, que fa que hi hagi un sobrant d'exercitants de la nostra art, no per això hem de defallir, ni tirar pel pedregar l'organització. Al contrari, tots plegats hem de perseverar i lluitar, sigui com sigui, per a donar a la Federació una vida ben forta, ben vibrant; enrobustint-la de la força que sigui precisa, perquè continuï essent, i sigui la més gran defensora dels interessos morals i materials de tot el professorat musical de Catalunya.

FREDERIC RIERA i CAPELLA

President del Sindicat

La música de jazz i les nostres característiques

Les presents ratlles no tenen altra finalitat que exposar el pensament derivat d'un concepte format de la música de jazz, executada pels conjunts de festes majors i similars.

No pretenc, en donar la meua opinió, que quedi categòricament sentat el meu parer, ja que he constatat en qualques conversacions la divergència de criteris que sorgeixen alentorn d'aquest assumpte, alguns d'ells en part acceptables, si més no per l'interès que es demostra a donar una orientació per als dits conjunts.

Les corporacions musicals que per les exigències de la novetat ens hem constituït en orquestrina hem de convenir que si en un moment ens ha causat disgust aquesta determinació obligada, si ho pensem serenament, no tenim cap raó, ja que hi ha en contra nostra dos aspectes d'una lògica terminant —al meu entendre— que ens empenyen en el torbellí musical.

En primer lloc, l'evolució del progrés en tots els ordres ha fet que la música seguís per viarany completament nous a la seva missió primera, o sigui, apartar-se d'aquell sentimentalisme romàntic,